BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIATIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 256 Marți 20 Septembrie 1938
8 Pagini P

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 126. 288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

LEGALITATE ȘI ECHITATE

In cuvântările rostite la Inalta Curte de Casație cu prilejul deschiderei anului judecătoresc, s'a preconizat un acord mai real între legalitate și echitate.

S'ar părea că cele două noțiuni se confundă.

Pot să existe legiuiri fără echitate în principii sau în texte?

Și poate să existe echitate fără caracter de normă obligatorie prin legiferare?

Dacă exercițiul dreptului și dreptății nu ar fi cuprins în sfera activității omenești, a cărei relativitate este organică, desigur că identitatea între legalitate și echitate ar putea să fie absolută. Insă „homo sum et nihil humoni a me alienum puto", spuneau strămoșii noștri, ale căror concepțiuni guvernează și astăzi majoritatea justiției.

Dacă legile nu pot să fie o chintezență desăvârșită a echității, dacă dreptul și dreptatea nu merg totdeauna alături în aceste cristalizări ale principiilor privitoare la viața și interesele oamenilor, la funcțiunea societății și a statului, cui îi revine misiunea egalată numai de răspunderea de a le pune în cât mai mult acord posibil?

Justiției, — care a fost, este și trebue să rămână fundamentum regnorum.

Pentru ca ea să-și poată îndeplini această misiune cu autoritatea și strălucirea indispensabile uneia dintre cele trei puteri ale statului,— învestită și cu competența de a judeca actele celorlalte două — ea trebue să întrunească, mai presus de toate, trei însușiri.

Independența, — cu corectivele inerente în caz de abateri profesionale.

Știința, — în înțelesul acelei instrucțiuni speciale și a acelei culturi generale, fără cari acțiunea de a judeca nu se poate întinde în condițiuni satisfăcătoare asupra a tot ce există și frământă societatea și indivizii.

Sufletul, — cu alte cuvinte darul de a da viață legiuirilor, de a le interpreta nu numai în lumina generală a principiilor și a textelor, a lucrărilor preliminare și a desbaterilor parlamentare, a doctrinei și a jurisprudenței; dar și în lumina specială a fiecărui caz, oamenii și acțiunile lor diferind infinit, a vremurilor, ce sunt mai schimbătoare chiar decât legiferările lor prea dese, a necesităților societății și statului, cari, depășind de multe ori prevederile legiuitorilor, nu pot găsi ori când reazămul cerut de împrejurări de cât în autoritatea juridică și morală cu care justiția este chemată să acorde dreptul cu dreptatea, legalitatea cu echitatea.

Nu s'a spus oare totdeauna că cel mai bun judecător nu este acela care vede numai aproape, se uită numai în cărți și judecă numai cu mintea, ci acela care vede departe, se uită și împrejur și judecă și cu sufletul?

Iată decе considerațiunile expuse în vârful piramidei justiției sunt de o actualitate vecinică.

O nouă Elveție în centrul Europei?

Proecte în legătură cu viitoarea organizare a Cehoslovaciei

De câtva timp se discută diferite proecte în legătură cu viitoarea organizare a statului cehoslovac, care, pe de-oparte, tind să satisfacă cerințele grupurilor etnice și, pe de altă parte, să asigure integritatea teritorială și dreptul de suveranitate al acestui stat.

Insuși guvernul din Praga a făcut cunoscut că el înțelege să rezolve problema naționalităților, într'un sens cât mai larg și liberal, cu excluderea plebiscitului propus de Germania în regiunea germanilor-sudeți.

De aceea el s'a pronunțat, încă dela izbucnirea crizei, provocată de partidul germanilor sudeți de sub conducerea d-lui Henlein, în favoarea principiului autonomiei și împotriva autodeterminării prin plebiscit care ar însemna recunoașterea necesității dezmembrării Cehoslovaciei.

Notăm că prin tratatul de pace, Cehoslovacia și-a luat obligația să asigure numai Rutenilor un regim autonom. Slovacii, fără să-și întemeieze cererile lor pe textul tratatului — căci tratatul nu pomenește de autonomia Slovaciei — au formulat și ei condiții privitoare la unirea cu cehii, în protocolul dela Pittsburg, care se apropie de un regim autonom.

Cuvântul autonomie n'a fost însă trecut în textul acelui protocol. Guvernul din Praga, prin diferite reforme și dispoziții legislative, a întins progresiv drepturile de quasiautonomie ale Slovacilor.

Astfel în 1923, prin reforma administrativă, s'au suprimat cele 17 districte din Slovacia și în locul lor s'au înființat 6 mari departamente, în fruntea cărora au fost numiți prefecți slovaci.

Astăzi, administrația politică a Slovaciei este slovacizată și limba populației sale este considerată limbă oficială.

In urma reformei din 1927, s'a împărțit țara în provincii și atunci s'a numit un slovac președinte al provinciei slovace, — Jan Drobny, autonomist din partidul lui Hlinka. In protocolul de la Pitsburg s'a prevăzut însă și o dietă pentru Slovacia, care nu s'a acordat. Prin reforma dela 1927 s'au înființat în toate provinciile consilii provinciale, — fiecare cu un comitet provincial, a căror competință este însă limitată în afaceri de ordin administrativ, economic, social și cultural.

Acum se discută o nouă organizare a statului cehoslovac, deci pe alte baze decât cele de până acum care ar asigura tuturor grupurilor de naționalități egalitatea în materie de drepturi și libertăți.

In acest scop s'au propus trei soluții :

1) Impărțirea țării în „jupe", ceea ce ar corespunde cu cantoanele elvețiene.

2) Federalizarea;

3) Neutralizarea.

Ce ar însemna aplicarea primei soluții?

Crearea unei a doua Elveție în centrul Europei, de oarece jupele—corespondentele cantoanelor elvețiene — s'ar bucura de o personalitate autonomă, de drepturi civile administrative, politice și culturale; iar în administrație, justiție, învățământ și armată, se va întrebuința limba populației majoritare respective. Teoretic această soluție ar conține elementele unui acord general, căci ar satisface principiul autonomiei, dar în practică el ar prezinta inconveniente, dacă o parte dintre grupurile etnice n'ar ține seamă de interesele generale ale statului.

A doua soluție — conversiunea Cehoslovaciei într'un stat federal — prezintă o tendință mai accentuată de a se crea un stat asemănător cu Elveția.

Se uită însă trecutul Elveției și evoluția sa istorică.

Elveția, stat mic de naționalități, a trecut și ea printr'o lungă criză provocată de luptele angajate între naționalitățile sale și în special între populația de origină germană și populația de origină franceză. Când grupul francez s'a întărit cu un grup de coloniști „welschi", grupul german a început să reacționeze.

Elementul german, mai viguros, nu s'a lăsat nici dominat, nici asimilat, de oarece se sprijinea pe imperiul german.

Lupte continue s'au dat în curs de câteva secole între cele două principale naționalități din mica republică elvețiană, pentru predominarea uneia dintre limbile lor.

Bătălia limbilor a luat sfârșit abia în 1848, când prin constituția federală s'au recunoscut cele trei limbi — franceză, germană și italiană — ca limbi naționale ale confederației.

Aceeaș dispoziție cuprinde și art. 116 din actuala constituție.

Elveția a cunoscut, în trecut, până și lupta dintre rase.

Ordonanțele municipale de acum câteva veacuri pomenesc de numeroase incidente grave, provocate, fie de „Alemani", fie de „Romanzi".

Chiar în timpul războiului mondial s'au produs în Elveția curente de opinie publică divergente, — unele favorabile Franței și Italiei, în cantoanele Elveției romande și altele favorabile Germaniei, în cantoanele Elveției germane.

Victor Bérard în „Genève et les traités" vol. II (Paris, 1930), constată că în timpul războiului mondial Elveția a fost divizată sufletește.

Iată că până și în Elveția, problema naționalităților a trecut prin multe faze, până când să fie rezolvată; iar organizarea cantonală și federală, a statului, este rezultatul unei lungi evoluții istorice. Existența confederației elvețiene se explică atât prin regimul autonom cantonal — cantoanele sunt solidare față de un pericol exterior — și prin patriotismul specific al cetățeanului elvețian, cât și prin neutralitatea acestui stat, recunoscută de marile puteri învecinate.

Oricât de bună ar fi organizarea acestei republici și oricât de idilică ar fi viața naționalităților sale, Elveția n'ar putea să-și asigure, prin propriile sale mijloace, integritatea teritorială și existența, dacă statele vecine nu ar fi voit să respecte neutralitatea sa.

De aceea, acum, când s'a sugerat și ideia transformării Cehoslovaciei într'un stat după modelul Elveției, se pune aceeaș chestiune: garanția integrității sale teritoriale de către toate puterile, căci nu se poate concepe un stat federal, neutralizat, fără o asemenea garanție colectivă.

Și chiar având aceste garanții, un element de nesiguranță rămâne. Dovadă, situația Elveției, care de teama unei violări a neutralității sale tradiționale, organizează forțele sale armate, în vederea unui război defensiv...

R. Seișanu

LA LONDRA

Publicul londonez s'a adunat în fața președinției consiliului de miniștri, ca să afle știri în legătură cu situația internațională

Celebrul aviator
Rene Fonk in Capitală

Celebrul aviator francez de război Réné Fonk a sosit aseară în Capitală cu Simplonul.

Aviatorul care este comandantul escadrilei „imperiale", adică al aviației însărcinată să apere imperiul colonial francez, se pare că a venit la București cu o misiune oficială.

Réné Fonk a făcut o carieră strălucită. Născut la 1896, el și-a luat brevetul de pilot la 16 ani.

Primul avion german l-a doborît la 6 August 1916.

Peste doi ani, la 9 Mai 1918, la Montdidier, faimosul as a doborît într'o luptă grea 6 avioane dușmane.

In total, Fonk a scos din luptă, în războiul mondial, 126 de aparate inamice.

In 1926 el a trecut Atlanticul pe un avion „Sikorski".

In ultimul timp s'a ocupat cu stabilirea unei legături regulate pe calea aerului între Franța și Statele Unite.

Pe peronul gării de Nord, oaspetele a fost salutat de reprezentanții ministerului aerului și ai aviației noastre.

xx○●○xx

Dela + 30° C. la + 10° C., la Târgoviște

Târgoviște, 17 Sept.

După vremea frumoasă din ultimele zile, cu călduri ca în timpul verii, de +30° C., în noaptea de 16—17. vremea s'a schimbat, începând să plouă. Ploaia a durat până azi la amiază

Temperatura a scăzut brusc la +10° C.

In toată regiunea e frig.

Ploaia este foarte folositoare pentru semănăturile de toamnă.

xX○●○Xx

FILME

— Cu ce impresii te-ai înapoiat din călătoria recentă ?

— Pe cele externe le cunoști din ziare. Din cele de altă natură, îți voi descrie ceva caracteristic.

In capitala unde am făcut prima haltă, am întâlnit un coleg de școală. Deși îmi propusesem la plecare să evit pe cunoscuți, spre a nu-mi creia obligațiuni, n'am putut să refuz invitația la masă. La ora 1 eram în fața marelui imobil în care el ocupă un apartament. Portarul nu se mulțumește să-mi spună că prietenul locuește la primul etaj ; mă urmează până la ușă. Și nu se mișcă de cât după ce mi se deschide.

— I-am făcut impresia de spărgător !

Amfitrionul mă liniștește.

— De loc. Așa e regula. Pe cei cunoscuți n'are obligația să-i însoțească ; dar dacă îi lasă să intre sigur pe cei pe cari nu-i cunoaște, este concediat imediat. Rezultatul : furturile în casele cu portar sunt aproape inexistente.

— Curios ! portarii noștri îți indică etajul și nu te urmează de cât dacă le pui ceva în palmă. Este adevărat însă că citesc adesea despre spargeri.

După ce-și aprinse țigara, prietenul continuă :

— Acum să-ți spui alta boacănă. Subreta servea foarte prost. Când schimba farfuriile și tacâmurile, mă lovea. Și nu numai pe mine, dar și pe soții cari mă poftise. A vărsat solnița. Trântea ușa, câte și mai câte. Mina mea a provocat explicația stăpânilor.

— Să nu crezi că are astăzi nervi. Așa este totdeauna. După ce a intrat în serviciu, soția mea s'a dus în bucătărie ca să-i predea lucrurile și primele indicațiuni. Ce crezi c'a pățit ? Subreta i-a spus : Vă rog să ieșiți ; am convenit aseară ce să gătesc și nu vreau să fiu tulburată ; adci numai eu intru ; aveți destul loc sus ; dacă nu vă va plăcea mâncarea, ne vom despărți. Când am auzit cele întâmplate, am luat-o de cărlionți și am dat-o afară. Inchipuește-ți ce s'a petrecut ! Am fost chemat la poliție și amenințat cu darea în judecată ! Ceva mai mult, mi s'a spus că am avut noroc, căci puteam să dau de alta și mai pretențioasă ! Am primit-o înapoi. N'ai de cât să nu-i dai bacșis. Are calitatea asta, că nu mormăe după musafirii negalanți.

Don José

Opinie de huligan *)

de BRĂTESCU-VOINEȘTI

Amicul meu X., pe care l-am întâlnit ieri, mă întâmpină cu întrebarea:

— Ce-ai zis de scrisoarea lui Mussolini ? Cum se poate să scrie despre șeful unui Stat că e un vulpoiu bătrân și că țara lui seamănă cu un cârnat?!

— Bine, i-am răspuns, dar acea scrisoare cuprinde și alte lucruri, mult mai importante și mai grave.

— Se poate. Dar aceste expresii de pamfletar mă fac să arunc scrisoarea la coș, fără s'o mai citesc.

— Așa dar, fondul chestiunii despre care este vorba în acea scrisoare, intențiile cu care a fost scrisă, scopul ce se urmărea prin publicarea ei îți sunt absolut indiferente. Astea sunt chestiuni care nu te preocupă. O arunci la coș, pentru că conține doi termeni care-ți displac.

— Da! Hotărît.

— Dragul meu, știi cum faci dumneata? Inchipuește-ți un om care ar avea un singur copil, să zicem un fiu, care-i e drag ca ochii din cap. Un fiu a cărui pierdere ar însemna pentru el dispariția oricărei rațiuni de a mai continua să trăiască. Acest om are despre scrisorile anonime părerea pe care o ai și dumneata, și eu și orice om de ispravă, anume că o scrisoare anonimă e un act de dispreț, actul unui laș sau al unei secături, într'un cuvânt o ticăloșie. Ca și dumneata, ca și mine, ca și orice om de ispravă, când primește o scrisoare anonimă își aruncă ochii pe ea, o mototolește și o aruncă la coș. Dar iată că într'o zi, în momentul când se pregătește să se ducă la club, unde-l așteaptă o partidă de bridge, primește o scrisoare anonimă cu următorul cuprins: „Știu că fiul dumitale pleacă diseară cu trenul la Cluj. Te înștiințez că-l amenință o primejdie de moarte. Dacă nu vrei să-l

(Continuare în pag. 2-a)

*) Facem loc acestui articol care reprezintă convingerile distinsului nostru colaborator, d. Brătescu-Voinești.

Mari inundații
în comunele Valul Traian și Basarabi (Constanța)

80 oi și sute de păsări omorâte.—Case inundate și distruse.—Alte stricăciuni cauzate de torente

Constanța, 17 Septemb.

Eri, pe la ora 2 d. a., o ploaie torențială a început să cadă asupra comunelor Valul Traian și Murfatlar (Basarabi), depe linia Constanța-București.

Ploaia, care a fost însoțită de puternice descărcări electrice, a durat timp de 2 ore. Șuvoaiele de apă au năvălit pe valea Karc-Su, trecând chiar peste așezările omenești din cele două comune. Apa ajunsese să aibă peste 1 m. înălțime, inundând comunele.

Gardurile au fost distruse și luate de șuvoaie. Deasemeni zeci de șire de pae și căpițe de fân au fost împrăștiate de torente.

Casele au suferit însemnate stricăciuni.

Centrala telefonică din Murfatlar a fost trăsnită și distrusă, astfel că legătura telefonică cu aceste localități a fost întreruptă până azi.

De prin curțile oamenilor au fost luate cotețe de păsări și porci și târâte la mari depărtări.

PASARI ȘI PORCI INECATE

Sute de păsări, porci și alte animale domestice mici s'au înecat.

Deasemeni au fost luați de apă și înecați șase mânzați și două vaci din com. Basarabi.

OPTZECI DE OI OMORATE DE TREN

Șuvoaiele de apă au surprins păscând pe câmp, o turmă de 80 oi a locuitorului Ion Radu, din com. Valul Traian, pe care a împins-o pe linia ferată.

In acelaș timp, trecând spre București rapidul de 2.20, oile au fost transformate într'o masă de carne, nescăpând niciuna cu viață.

❖

La fața locului a plecat cu automobilul, d. maior Al. Popescu, comandantul legiunii de jandarmi, care a format mai multe echipe de săteni pentru despotmolirea caselor și strângerea lucrurilor luate de torent.

Pagubele sunt foarte mari.

(Continuare în pag. 2-a)

SCRISORI DIN PARIS

Quo vadis, Chamberlain?

de RENE SAIVE

Paris, Septembrie

Știrea că d. Chamberlain s'a dus la cancelarul Hitler să rezolve — sau să încerce să rezolve — criza internațională, a izbucnit la Paris, Miercuri seară, ca o lovitură de trăznet.

Atmosfera fusese în ziua aceia foarte încărcată, foarte neliniștitoare. Ultimatul lui Henlein adresat guvernului din Praga, incidentele sângeroase, cari s'au desfășurat în regiunile sudeților au îngrijorat adânc spiritele. Publicul simțea că războiul era aproape, — inevitabil. Convocările de rezerviști se înmulțiseră și autoritățile publice impuseseră Parisului și rețelelor de căi ferate măsuri de siguranță.

Și iată că deodată cea mai neverosimilă, cea mai uimitoare, cea mai neprevăzută știre începu să circule în capitală: „D Chamberlain se va întâlni cu cancelarul Hitler... Guvernul din Paris e în acord deplin cu guvernul din Londra".

Prima impresie a fost o impresie de uimire. Pe stradă, trecătorii se întrebau dacă știrea era adevărată. Apoi edițiile speciale ale ziarelor au adus confirmarea, publicând subtituri senzaționale. Va să zică, știrea era adevărată.

O imensă ușurare a cuprins deodată sufletele. Călătoria d-lui Chamberlain era cel puțin o amânare a războiului. Era un motiv de speranță.

Și atmosfera s'a înseninat. La bursă, începuse o oarecare înviorare, iar la casele de economii, cererile de rambursarea banilor scăzuseră.

Spre seară însă, în anumite cercuri politice, s'a produs oarecare neliniște.

Fără îndoială, toți erau recunoscători d-lui Chamberlain, care la 70 de ani nu a șovăit să părăsească făgașurile diplomației tradiționale, ca să evite Europei o conflagrație generală. Toți erau cel puțin de acord că pentru moment, gestul premierului britanic salva pacea.

Dar, ce se va petrece acum? Iată ce se întreba lumea.

D. Chamberlain se va întâlni cu d. Hitler. Foarte bine. Ce-și vor spune? Ce vor hotărî?

Toți își spuneau că această conversație anglo-germană s'a angajat fără ca cel mai mic pro-

(Continuare în pag. 2-a)

Grija de tineret

de AL. GREGORIAN

Peste epoca noastră bate un vânt de înoire generală. Ideile vechi cad ca frunzele atinse de rugina toamnei și în locul lor se ivesc doctrine care îmbracă timpul într'un stil nou. Acest stil se caracterizează printr'o atenție specială acordată tineretului. La dreapta și la stânga, e un cult egal al tinereții, care se traduce printr'o întreagă politică de Stat. Incepând cu Rusia sovietică, unde revoluția și-a organizat rezervoarele de putere în acele faimoase lagăre tinerești numite Komsomoli, trecând apoi la Turcia kemalistă care a creiat regimente întregi de fete, la Italia, unde toată pedagogia fascistă e concentrată asupra generațiilor noi dela micii ballila până la militienii cu ingenunchiară cerbicia triburilor africane, apoi la Germania care dă vechilor teorii de drept al forței un fundament real, biologic, în batalioanele de asalt, la Portugalia salazariană și la Spania creică a lui Franco, pretutindeni se observă aceeași intoarcere atentă spre tineret și aceeași preocupare serioasă de educație, de sufletul și de trupul lui.

Furona răsună de cântecele legiunilor tinere și pământul ei se cutremură de mărșurile valurilor noi care vin cu sufletele deprinse de ardori eroice. Continentul nostru îmbătrânit încearcă astfel o dublă regenerare — fizică și morală — prin tineret. De aceea el a destupat toate isvoarele de viață proaspătă și a dat drumul în frunte generațiilor năvalnice.

Toată această politică de valorificare a tineretii se bazează pe educație. Un tineret sănătos, tare și sigur pe sine nu poate fi preparat decât printr'o educație severă, printr'o grijă susținută, printr'un control sistematic și autoritar. Virtuțile morale și puterile fizice ale lui trebuesc stimulate și îndreptate în mod permanent într'un sens precis care nu poate fi altul decât sensul istoriei neamului căruia aparține, fiindcă destinul lui, al tineretului, se confundă cu viitorul patriei lui.

Creșterea și educarea tineretului este astăzi cea dintâi preocupare a statelor conștiente. Solicitudinea lor pentru generațiile care se ridică este pornită din grija de a nu pierde cadența din ce în ce mai iute a veacului. De aceea curentele de înoire sunt sincronice și metodele pedagogice sunt aproape pretutindeni aceleași. Aceeași reacțiune contra ficțiunilor printr'o familiarizare a tineretului cu realitățile, aceeași temperatură înaltă de exaltare a spiritului, același stil auster.

In acest nou sistem de educație colectivă școala joacă un rol covârșitor. Poate că niciodată nu s'a apreciat mai just

(Continuare în pag. 2-a)

FEMEILE VOR FI MOBILIZATE

IN SERVICIUL PATRIEI IN TIMP DE RĂZBOI

Textul decretului-lege

M. S. Regele a semnat următorul decret-lege:

ART. 1. — In timp de război, femeile sunt datoare să presteze serviciu Patriei.

In acest scop ele pot fi mobilizate prin chemare individuală sau pe categorii, la serviciile pentru care sunt apte, în raport cu pregătirea lor.

ART. II. — Un regulament va arăta modalitățile de aplicare ale prezentei legi.

Dat în Sinaia la 17 Septembrie 1938.

(ss) CAROL

Raportul către Suveran

SIRE,

Autorizați de consiliul de miniștri prin jurnalul No. 2209/938 cu cel mai profund respect supunem aprobării Majestății Voastre, alăturatul proect de lege pentru înrolarea femeilor în serviciul Patriei în timp de război.

Am fost inspirați în luarea acestei hotăriri, de înaltul spirit ce se oglindește în noua Constituțiune, după care toți Românii deci și femeile, au datoria de a contribui prin munca și sacrificiul lor la apărarea Patriei în caz de pericol.

Am mai fost călăuziți și de curentul ce se profilează azi în diferite țări, în repartizarea sarcinilor publice asupra cetățenilor ambelor sexe, întrebuințând pe fiecare după pregătire și aptitudini.

Prin această măsură, foarte multe întrebuințări care până acum reveneau bărbaților, vor fi date femeilor, mărindu-se astfel efectivele trupelor și deci puterea combativă a armatei.

Cunoscând curentul tot mai accentuat de emanciparea femeii la noi și de introducerea ei aproape în toate domeniile [illegible], am socotit că măsura ce luăm este firească și oportună. Aceasta cu atât mai mult, cu cât noua Constituțiune acordă femeii române drepturi politice, neacordate încă în țări cu o civilizație mai veche și mai înaintată lecât a noastră. Ori, la drepturi egale, datoriile egale sunt justificate.

Suntem astfel convinși că reforma ce introducem corespunde unui înalt spirit de justiție, reparând o inechitate socială și chemând un element nou și considerabil la apărarea Patriei în timp de război.

Dacă Majestatea Voastră aprobă această măsură, cu cel mai profund respect o rugăm să binevoiască a semna alăturata lege asupra căreia consiliul legislativ și-a dat avizul 289/938.

Suntem cu cel mai profund respect Sire, ai Majestății Voastre, prea plecați și prea supuși servitori;

Președ. consiliului de miniștri,
(ss) MIRON

Ministrul apărării naționale
(ss) G-ral ARGEȘEANU

Ministrul justiției,
(ss) VICTOR IAMANDI

Pâinea neagră de 900 grame

Primăria Capitalei a dat o nouă ordonanță prin care prețul pâinii negre rămâne tot 6 lei, cu condiția însă ca greutatea ei să fie de 900 grame, cu o toleranță maximă de 50 grame.

Sporirea greutății la pâinea neagră a fost determinată de ieftenirea grâului.

Pâinea albă rămâne, ca și până acum, liberă în comerț.

Se va vinde carne
și de calitatea III-a, cu 20 lei kg.

Fixându-se prețul cărnii pe calități printr'o nouă ordonanță primăria Capitalei a introdus în consumație o nouă calitate de carne de calitatea III-a, care se va vinde la măcelarii detaliști cu 20 lei kgr

Măsura aceasta a fost luată pentruca asortarea pe calități să corespundă și mai efectiv realității.

Pe de altă parte se dă posibilitate populației nevoiașe să aibă carne pe un preț și mai acceptabil.

La Ultima Oră:

Președintele de consiliu al Franței și cu ministrul de externe se duc la Londra

La Londra și Washington s'au ținut importante consilii de miniștri

Sir Neville Henderson, ambasadorul Angliei la Berlin și mareșalul Göring, la congresul dela Nürnberg